

fer en Gang imellem. Men det er jo ogsaa kun en lille Bevilling, her er Tale om, nemlig 1,300 Kr. i det hele. Selv om man ikke vil lægge nogen synderlig Vægt paa det sidste, jeg har anført, forekommer det mig dog, at de rent praktiske Forretnings-hensyn, jeg først anførte, maatte tale for at bevilge dette Beløb. Der blev sagt, at Vejlængden kun var 100 à 200 Alen, det var det ærede Medlem for Lejre (O. Hansen), der udtalte det i Gaar. Jeg skal oplyse, at der kan være ca. $\frac{1}{4}$ Mil til Telegrafstationen. Med disse faa Bemærkninger vil jeg anbefale Forslaget og anmode det ærede Finansudvalg om at tage Spørgsmaalet op igen til 3dje Behandling og da se lidt mere villigt paa det. Det vil dog vel ikke have været uden Betydning, at saa mange forskellige Medlemmer, der nu have haft Ordet i denne Sag, varmt have anbefalet dette lille Forslag, som jo finansielt set har mindre Betydning, idet det kun drejer sig om en ringe Sum.

Svendsen: Det er angaaende Nr. 287 i Betænkningen, jeg gerne vilde sige nogle enkelte Ord. Det ses af Betænkningen, at Finansudvalget har taget et Forbehold over for Anlægget af et Sidespor ved Hvide Mose. Forholdene der ere saaledes, at der i de sidste Aar har udviklet sig en temmelig betydelig Tørvefabrikation der, saa at der, saa vidt jeg ved, forrige Aar blev afsendt 1,500 Vognladninger Tørv fra den Plads. Nu ere Forholdene saaledes, at det er et privat Spor, der findes, det er en privat Mand, som for nogle Aar tilbage har faaet Lov til at anlægge et Sidespor i hans egen Interesse i Tørvefabrikationen, men det har udviklet sig saaledes, at der i de store tilstødende Moser i de sidste Aar er fremkommet en meget stor Fabrikation, som er henvist til at faa Tørvene afladet og afsendt med Jærnbanen ad dette private Spor. Dette har sine meget store Ulemper for Producenterne, for det første fordi der er alt for lidt Plads. Naar der skal afsendes saa mange Hundrede Vognladninger i Løbet af den tørre Sommertid, er det let at forstaa, at der skal en Masse Plads til for at baade de tomme og de læssede Vogne kunne være der. Men det værste er, som sagt, at det er en privat Mand, der ejer det, saa at de, der skulle afsende Tørv, maa finde sig i at betale, hvad han forlanger, for at de kunne faa Lov til at lade deres Vogne der. Prisen derfor er vistnok fra 2 til 5 Kr. for hver Vognladning Tørv, der skal afsendes, og saa ere de jo endda fuldstæn-

dig afhængige, det beror paa ham, hvor vidt de overhovedet kunne faa Lov til at afsende. Jeg vil ikke sigte den nuværende Ejer af dette Spor for at ville chikanere Folk eller lægge dem Hindringer i Vejen for at komme af med deres Produktion, men man ved jo ikke, om der ikke kan komme andre Ejere, og om Forholdene da ikke kunde blive aldeles utaalelige, saa at en stor Fabrikation kunde standses i sin Udvikling. Det er derfor meget naturligt og vel begrundet, at Statsbanerne gennem Indenrigsministeren have fremsat Forslag om at faa disse Forhold afhjulpet.

Nu vil det imidlertid ses af Betænkningen, at Udvalget har taget et Forbehold over for Forslaget, som det er motiveret i Anmærkningerne til Finansloven, idet man ikke har villet følge den Anvisning, som der er bleven given. Man har holdt paa den gamle Praksis her i Folketinget, at Statsbanerne skulde holdes fri for Udgifter til Anlæg og Vedligeholdelse af de tilgrænsende Veje til Sporet. Ihvorvel jeg vilde have ønsket, at Udvalget og den højtærede Minister havde gaaet ind paa det stillede Forslag, maa jeg naturligvis erkende, at det er en gammel Regel, som Udvalget har fulgt, saa at det ogsaa har Ret til at holde paa den. Nu er det saaledes, at det kan være meget besværligt at faa Forholdene ordnet paa det paagældende Sted, thi saafremt det skal ordnes fra Kommunalbestyrelsernes Side, er der den Ulempe forbunden derved, at vistnok tre Kommuner støde sammen omtrent paa det paagældende Punkt, saa det derfor kan være vanskeligt for dem at blive enige om, hvorledes Vedligeholdelses- og Anlægsudgifterne skulle fordeles. Muligvis kan det ordnes saaledes, at de private interesserede i denne Fabrikation kunne overtage denne Forpligtelse, som her stilles fra Udvalgets og den ærede Ministers Side, men det er jo ikke umuligt, at det kan tage længere Tid, end der bliver mellem anden og tredje Behandling. Det er derfor jeg gerne vil henstille til det ærede Finansudvalg, om det ikke, saafremt Forholdene ikke kunne blive ordnede i denne korte Tid, vilde følge den Henstilling, som jeg synes laa i den ærede Indenrigsministers Udtalelse, saa at det vilde føle sig tilfredsstillet ved, at Ministeren erklærer, at Beløbet ikke vil komme til Udbetaling, før disse Forhold, som omtales i Betænkningen, ere bragte i Orden. Finansudvalget og Tinget risikerer jo ikke noget ved det, naar Ministeren erklærer, at han kun vil benytte Bevillingen, saa-